

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

на “БРИКЕЛ” ЕАД

гр. Гълъбово

Счетоводната политика е модел за счетоводното отчитане дейността на предприятието и представяне на информацията във финансовите отчети. Този модел обхваща прилагането на:

- Закон за счетоводството;
- Международни стандарти за финансово отчитане;
- Закон за корпоративното подоходно облагане;
- Закон за данъците върху доходите на физическите лица;
- Закон за местните данъци и такси;
- Други закони и правилници;
- Кодекс на труда, наредби и инструкции по неговото прилагане;
- Кодекс за социално осигуряване;
- Други нормативни актове, засягащи дейността на предприятието.

При изготвянето на счетоводната политика се имат в предвид основните счетоводни принципи, посочени в чл.4 ал.1 от ЗС:

- Текущо начисляване;
- Действащо предприятие;
- Предпазливост;
- Съпоставимост между приходите и разходите;
- Предимство на съдържание пред форма;
- Възможно запазване на счетоводната политика;
- Независимост на отделните счетоводни периоди;
- Стойностна връзка между началени краен баланс.

“Текущо начисляване” означава, че приходите и разходите от сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства.

“Действащо предприятие” означава, че предприятието не предвижда и няма необходимост да се ликвидира или да ограничи съществено мащабите на своята дейност в период минимум до една година.

“Предпазливост” означава да не се надценяват активи или приходи нито да се занижават пасиви или разходи, да не са създават скрити резерви, да се отчитат всички предполагаеми рискове и евентуални загуби.

“Съпоставимост между приходи и разходи” означава, че разходите извършени във връзка с определена дейност или сделка се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи икономическа изгода. Получените приходи трябва да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

“Предимство на съдържание пред форма” означава, че сделките и събитията се представят във финансовия отчет в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

“Възможно запазване на счетоводната политика” осигурява съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди. Изключения се допускат при настъпила значителна промяна на дейността на предприятието или е наложена промяна в представянето от МСФО.

“Независимост на отделните отчетни периоди” означава, че всеки отчетен период се разглежда сам за себе си, независимо от обективната му връзка с предходния и следващ отчетен период.

“Стойностна връзка между начален и краен баланс” означава, че счетоводния баланс към 31.12. на текущата година е начален баланс към 01.01. на следващата година.

При осъществяване на счетоводната си дейност предприятието се основава на:

Вярно и честно представяне на имущественото състояние;

Същественост;

Историческа цена;

Документална обоснованост.

“Вярно и честно представяне на имущественото състояние” е обективно и непреднамерено представяне на сделки и събития във финансовите отчети.

“Същественост” е степента на полезност на счетоводната информация във финансовите отчети.

“Историческа цена” е стойността, по която активите и пасивите се записват в момента на тяхното придобиване.

“Документална обоснованост” е документирането на всяка стопанска операция със счетоводен документ, съдържащ реквизитите, посочени в чл.7 от ЗС.

Актив се признава в баланса, когато съществува вероятност предприятието да извлече от него бъдеща стопанска изгода и когато е достоверно измерим.

1. Дълготрайни материални активи / DMA /

Дълготрайните материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които:

- имат натурално веществена форма
- се използват за производство и продажба на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или други цели
- се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период
- имат стойност над 700 лева

DMA, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи на критериите за DMA, могат да бъдат разделени на своите съставни части и всяка част се третира като самостоятелен актив. Това е необходимо, когато съставните части имат различен срок на годност.

При придобиване на DMA първоначалното оценяване става по цена на придобиване, която включва покупната цена /включително мита и невъзстановими данъци/ и всички преки разходи. Преки са разходите, които са необходими за привеждането на актива в подходящ за ползване вид. За DMA, създавани по стопански начин или изискващи монтаж, натрупаните разходи се осчетоводяват по сметка Разходи за придобиване на DMA и впоследствие се прехвърлят по сметки от група 20.

Когато DMA са създадени от предприятието, те се оценяват по себестойност.

активи, чиито справедливи стойности търпят само незначителни промени. Инвентаризация на ДМА се извършва веднъж на две години.

2. Дълготрайни нематериални активи /ДНА/

ДНА са нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието, които:

- нямат физическа субстанция;
- са със съществено значение при употребата им;
- от използването им се очаква икономическа изгода;
- има надеждни методи за оценка на актива при придобиването му;
- имат стойност над 700 лева.

Външно създадените от предприятието ДНА при придобиването им се оценяват по цена на придобиване, която включва покупната цена /включително мита и невъзстановими данъци/ и всички преки разходи за подготовката на актива за използването му по предназначение.

Първоначалната оценка на създаден от предприятието ДНА представлява сбора от разходите, извършени от момента, в който НА за пръв път е постигнал критериите за признаване. Това означава, че оценката се определя по начин, идентичен за определяне на себестойността на произведената продукция в предприятието.

Последващите разходи, свързани с ДНА, могат да бъдат:

- разходи, направени във връзка с поддържането на НДА се признават като текущи в периода на възникването им;
- разходи, направени за поддържане на първоначално установената ефективност на НДА се признават за текущи разходи в периода на възникването им;
- разходи, които могат да бъдат измерени и отнесени към нематериалния актив, когато води до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално оценената стандартна ефективност се отразяват като увеличение на отчетната стойност или като отделен НА.

За последваща оценка на ДНА е възприет препоръчителния подход /цена на придобиване, намалена с натрупаните амортизации/.

3. Дългосрочни финансови активи и инструменти

Дългосрочни финансови активи са дялове и участия в дъщерни, смесени, асоциирани и други предприятия, инвестиционни имоти, други дългосрочни ценни книжа и дългосрочни вземания със срок на изискуемост над 12 месеца.

Отчитането на дяловете в смесени предприятия под формата на съвместно контролирани стопански единици става като дружеството отразява дяловото си участие посредством използване на себестойностния метод. Първоначално инвестициията се отчита по себестойност и при получаването на дивидент същият се осчетоводява като приход.

Финансовите активи се отчитат по сметки от група 22. Положителната или отрицателна разлика между цената на придобиване и продажната им стойност се отчитат като разлики от операции с финансови активи и инструменти.

Финансовите инструменти включват парични средства в брой и банкови сметки, вземания, краткосрочни и дългосрочни задължения. Те се придобиват от предприятието с цел получаване на печалба и отчитането им става по изискванията на МСС 32 Финансови инструменти.

Обезценката на краткосрочните вземания и заеми се начислява и признава по групи финансови активи. Краткосрочните вземания и заеми се класифицират по групи както следва:

- Безнадеждни вземания – дружеството разполага с информация, че дебитора е заличен от търговския регистър, обявен е в ликвидация или несъстоятелност и вземането е класирано по начин, който ни гарантира неговото събиране.
- Несъбирами вземания – забавата в плащанията е повече от 360 дни.
- Трудносъбирами вземания – забавата в плащанията е повече от 180 дни.

Обезценката на краткосрочните заеми и вземания се начислява в процент от стойността по фактурата по групи както следва:

- Безнадеждни вземания 100 %

- Несъбирами вземания 100 %
- Трудносъбирами вземания 50 %

4. Амортизация на материални и нематериални дълготрайни активи

Амортизирамите активи се амортизират на базата на линейния метод на амортизация съобразно амортизационните норми, при които амортизирамата стойност се разпределя на очаквания полезен срок на актива. Могат да се прилагат и други методи на амортизиране като се има в предвид полезната срок на годност на всеки актив. Тъй като остатъчната стойност на повечето амортизирами активи е незначителна по размер или процентно спрямо отчетната му стойност тя се приема за нула.

Начисляването на амортизацията започва от месеца, следващ месеца, в който актива е придобит или въведен в употреба. Начисляването на амортизация се преустановява от месеца, следващ месеца, в който актива е изведен от употреба. Предприятието разработва и утвърждава амортизационен план за всеки амортизирами актив или група еднородни активи по вид и стойност. Планът съдържа следния минимален брой реквизити: дата на придобиване, дата на въвеждане в експлоатация, полезен срок на годност, отчетна стойност, остатъчна стойност, амортизационна сума, метод на амортизация, амортизационна норма, годишна амортизационна квота, резерв от последващи оценки /ако прилага алтернативния подход/, дата на изваждане от употреба, година на промяна на метода на амортизация или на полезната срок на годност.

Амортизация не се начислява на земи, напълно амортизирами активи и активи в процес на придобиване.

5. Отписване на дълготрайни материални и нематериални активи

Дълготрайните активи се отписват от баланса при продажба или когато активът бъде окончателно изведен от употреба, т.е. чрез бракуване и ликвидация.

Бракуването на ДМА се извършва при следните условия:

- да са физически износени и да бъдат негодни за по-нататъчно използване;

- морално износени и при използването им не се очакват икономически изгоди.

Бракуването на ДМА се извършва от комисия, назначена от директора на дружеството. За бракуваните ДМА комисията съставя протокол, който се утвърждава от изпълнителния директор на дружеството. В протокола се отбелязва състава на комисията, органа и служебното лице, което я назначава, наименование на ДМА, който се бракува, отчетната и балансовата стойност, причините за бракуване и дали има виновни длъжностни лица за негодността на ДМА. За количествата на получените годни материали и отпадъци от бракуването и тяхната цена се съставя справка, приложена към съответния акт за брак.

Ликвидирането на съставни части на ДМА, съставляващи сложни инвентарни обекти, е частична ликвидация и се оформя като пълна ликвидация на съставния обект. Ликвидирането и бракуването на ДМА се извършва чрез:

- Разкомплектоване и заприходждане на годни материални запаси за втора употреба;
- Предаване на вторични сировини;
- Уничожаване или изхвърляне, когато са напълно негодни за каквато и да е цел и не могат да се използват за вторични сировини.

6. Стоково-материални запаси

Стоково-материалните запаси са краткотрайни материални активи под формата на материали, продукция, стоки, незавършено производство и инвестиция в материален запас. Те се оценяват във финансовия отчет по по-ниската от доставната и нетната реализирана стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността. За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализирана стойност. Когато тя се е увеличила, но не повече от стойността на стоково-материалните запаси преди намалението се отчита увеличение на стойността на съответните стоково-материални запаси и като други текущи приходи до размера на намалението. При придобиването им се заприходждават по доставна стойност, която включва разходите по закупуването и преработката и всички други разходи направени във връзка с доставката. За стоките като част от стоково-материалните запаси се

използва метода “цени на дребно” по МСС 2. Заприходждането на стоките става по продажна цена, която се намалява с подходящия процент на брутната надценка.

Материални запаси от собствено производство се заприходждават по себестойност.

Изписването на стоково-материалните запаси при тяхното потребление става по метода на средно-претеглената стойност. Средната стойност се изчислява след всяко постъпление на материала.

Себестойността на готовата продукция се формира от материални разходи и разходи за преработка, които включват преки разходи /директно свързани с произвежданите продукти/ и общопроизводствени разходи. Последните биват променливи и постоянни разходи. Разпределението на променливите разходи става на база на прекия труд, а разпределението на постоянните разходи на базата на нормалния капацитет. При по-нисък обем на производството неразпределените общопроизводствени разходи се отчитат като текущи за периода извън себестойността. Разходите за дейността в дружеството се отчитат в следните основни групи:

- основни производствени разходи;
- административни разходи;
- разходи за бъдещи периоди;
- разходи по продажбите.

Определянето на съкратената себестойност на произвежданата продукция се извършва веднъж в годината поради сезонния характер на производството.

Стоково - материалните запаси се инвентаризират най-малко веднъж в годината от назначена от изпълнителния директор комисия.

Разходите за спомагателните производства се отчитат отделно от разходите за основното производство като се разпределят в зависимост от това кое производство са обслужвали.

Като социални разходи се посочват само тези, регламентирани в параграф 1 точка 14 от ДР и чл.36 от ЗКПО.

Основните производствени разходи се отчитат по сметка 611 Разходи за основната дейност по следните статии на калкулацията:

- разходи за материали – размерът им се определя въз основа на исканията за изразходваните материали по количество и по средно претеглена стойност;
- разходи за горива и ел.енергия - размерът им се определя също с искане за изразходваните количества и фактури за разход на ел.енергия;
- разходи външни услуги – отчитат се разходите по фактури за наеми, ремонти на ДМА, превози, реклами и други извършени услуги от външни предприятия;
- разходи за амортизация – отнасят се разходите за амортизации на ДМА и НДА, обслужващи съответното звено, ежемесечно. Те се определят в амортизационния план на предприятието;
- разходи за заплати – начислените заплати на работниците по ведомост за периода, обслужващи съответното производство;
- разходи за социални осигуровки – ДОО, ПКБ и ЗО /здравно осигуряване/ - начисляват се върху разходите за заплати;
- разходи за данъци такси и др. подобни плащания – отчитат се разходите за местни данъци, такси и алтернативните данъци по ЗКПО;
- разходи за провизии – отнасят се начислените провизии за потенциални задължения;
- разходи от последващи оценки на активи – отнасят се загубите от последващи оценки на активи, установени по реда на приложимите счетоводни стандарти;
- други разходи – отнасят се разходите за служебни пътувания и командировки, степендии, изложби и панаири, обучение, отписани вземания от продажби, липси, разходи за глоби и неустойки и др.

Същите статии се отнасят за всички разходи за дейността /административни, разходи за продажбите и разходите за спомагателните дейности/. Административните разходи и разходите по продажбите при определянето на пълната себестойност се разпределят на база продажната стойност на готовата продукция.

7. Парични средства във валута

Закупената валута се оценява по валутния курс на придобиване, който е курс продава на съответната банка. Продадената валута се оценява по валутния курс на продажбата. Сделките в чуждестранна валута се вписват в левове при първоначалното счетоводно отразяване като към сумата в чуждестранна валута се прилага централния курс към датата на сделката. Преоценката на паричните позиции в чуждестранна валута се извършва в края на всяко тримесечие по централния курс на БНБ. Разликите от валутните курсове, възникващи при разплащането и преоценката на паричните средства във валута се отчитат като текущ финансова разход или приход за периода на възникването им.

8. Признаване на приходите

Приходите за всяка сделка се признават:

- едновременно с извършените разходи за нея;
- има вероятност предприятието да има икономическа изгода;
- прихода и разхода да бъдат надеждно измерени.

Приходът се определя по справедливата стойност на полученото или подлежащо на получаване възнаграждение под формата на парични средства. Извършените услуги, продадените краткотрайни и дълготрайни активи се отчитат в момента на прехвърлянето на собствеността на активите заедно с издаването на собствеността. Когато възникне неяснота по събирането на сума, която вече е включена в прихода от продажбата несъбирама сумата се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

Фундаменталните грешки, които са свързани с предходни периоди, се включват в други приходи или разходи при определянето на печалбата или загубата за текущия период /възприемане на алтернативния подход/.

Корекциите вследствие промяна на счетоводната политика трябва да се включат в другите приходи или разходи при определянето на печалбата или загубата за текущия период.

9. Оповестяване на възприетата счетоводна политика

1.1. На основание на МСС 1 предприятието изготвя пояснителни бележки към финансовите отчети. Посочват се:

- а) методите на амортизация на амортизируемите ДА;
- б) методите за оценка на материалните запаси при тяхното потребление;
- в) методите за оценка на валутата при нейното потребление;
- г) критериите за преоценяване на държавните дарения като приход;
- д) непредвидими събития, настъпили по време на съставяне на годишния финансов отчет;
- е) събитията, настъпили след датата на изготвяне на финансовия отчет;
- ж) методи за признаване на приходите;
- з) методи за оценка след първоначалното признаване на ДМА и НДА;
- и) базите за разпределение на постоянните и променливи общопроизводствени разходи;
- й) възприетият метод при счетоводното третиране на промени в приблизителните счетоводни стойности, промени в счетоводната политика и корегирането на фундаментални грешки;

Всяка промяна в счетоводната политика в сравнение с предходния отчетен период се оповестява като се посочват причините за тази промяна. Определя се влиянието на промяната върху финансовия резултат.

Тези елементи на счетоводната политика се оповестяват в специално приложение към годишния счетоводен отчет. От тяхната промяна се установява какво влияние е настъпило върху финансовия резултат при равни други условия.

Годишния финансов отчет съдържа следните елементи:

- Баланс;
- Отчет за доходите;
- Отчет за паричните потоци;
- Отчет промените в собствения капитал;

- Приложения.

Счетоводната отчетност на “БРИКЕЛ” ЕАД гр.Гълъбово се води по индивидуален сметкоплан, изготвен от предприятието. Възприетата счетоводна политика е утвърдена с решение №2 на Съвета на директорите на дружеството от протокол №19/07.12.2005 г.

ГЛ. СЧЕТОВОДИТЕЛ:

ИЗП. ДИРЕКТОР:

